

mærke som den anden, have vi føiet til, at Grupperne forud skulle have sikret sig Formandens Billigelse for at kunne benytte et Gruppemærke. Formanden maa jo i dette Tilfælde sidde ligesom Registratøren ved Bæremærkeprotokollen. Naar En kommer og vil vælge et Bæremærke, maa han sige til ham, dersom en Andet har optaget det: Du maa tage et andet. Saaledes maa Formanden ogsaa her, naat en Mand kommer og siger: „Jeg stemmer i Dag“ — thi den Enkelte kan jo gjøre det — „under Bogstavet D.“, sige til ham: „Det er optaget af en Anden.“ „Ja saa under E.“ „Det er ogsaa optaget.“ Saa maa Formanden oplyse ham om, hvilket han maa tage. Det ligger i Sagens Natur, det bør ske, men der staar ikke Noget om det i Flertallets Forslag. Nu ere De maaste naide nok til at mene, at de have 59 mod 24 og 17 eller 25 og 17 til at stemme efter disse Regler ved Valg af Udvalg. Men i Morgen kan der være 10 Grupper i Stedet for 3 eller 4. Det kan jo ske, at man i et Partimøde ikke kan enes om Udvalgsmedlemmer; saa opgiver hver Gruppe sine Gruppemærke, og saa komme de paa den Maade til Formanden, som maa have en hel Bæremærkeprotokol for at holde Orden i disse Gruppemærke. Det er Altsammen betænkt ved vort Forslag. I den Henseende er der næppe Noget at sige mere, hvad vi have foreslaet. I alt Fald skal jeg afhøre nærmere Vidnesbyrd imod dette. Poenget i det subsidiære Forslag er dette, at de Medlemmer, der ville gjøre den Rigsdagsgjerning efter Grundloven at nedsette Udvalg, maa være til Stede i Gjerningens Dreblis. Et der nu f. Ex. bestemt 10 Udvalgs Medlemmer om Dagen; foreslaa vi, at den første Afstemning gjælder, med mindre et vist Antal Medlemmer forlanger en Afstemning. Om man da vil gaa den Vej, som det erede Medlem fra Horsens (Bajer) foreslaar, eller den, vi her have foreslaet, er ikke afgjørende for os, men der skal jo være en Regel. Vi fortsætte altsaa med samme Gruppedelning gjenim alle Udvalgsvalg, medmindre et vist Antal Medlemmer ville behjøre en ny Afstemning. Vi kunne de Herrer i Møde der saa stærkt sbin muligt, ogsaa af Hensyn til den store Tid og Lyst, der er til at faae Tiden nyttigt anvendt til frugtbar Lovgivning ogsaa udenfor Udvalgs Medsættelse. Derimod skal jeg foreløbig anbefale vort Forslag, først og fremmest det principale, hvorefter Sagen ordnes paa en smuk og hensigtsmæssig, let overfsuelig Maade, der er kjendt af Alle, agtet af Alle og brugt ovetalt i Landet nu i næsten 25 Aar. Jeg vil dernæst anbefale vore subsidi-

ære Forslag; naar man ikke vil det Bedste, saa det Næsthedste, og Hovedsagen er: Medlemmerne skulle være til Stede, naar der ville stemme paa Udvalg.

Bajer: En ny Rap paa et gammelt Klædebon, saaledes vil jeg tillade mig at betegne det principale Forslag, som er stillet af de erede Medlemmer, for hvilke det erede Medlem for Veile Mintz 2den Bølgkreds (Berg) er Ordbrøer (Udflydelse af Berg). Det erede Medlem afbrøder mig og siger, at det er 25 Aar gammelt. Ja ved Landsthingsvalgene, men i Forrettingsordenen er det en ny Rap, og jeg haaber, at vi hellere skulle have et helt nyt Klædebon ogsaa ved Landsthingsvalgene. Den 21de Februar forfaste Folkethinget det gamle System og gik over til det nye, og jeg anbefaler derfor ogsaa, at man forkaster det principale Forslag under Nr. 4.

Jeg kan nu omtale ogsaa de subsidiære, da alle Wændringsforslagene ere foreløbig begrundede undtagen de, jeg selv har stillet. Wændringsforslaget under Nr. 5 gaar jo ud paa, at de Regler, som ere foreslaede af de oprindelige Forslagsstillere, skulle finde Anvendelse i Almindelighed og ikke alene ved Valg af Udvalg. Men jeg tror, de erede Forslagsstillere have overset Noget, nemlig, at hvis disse Ord ved Valg af Udvalg udgaa, er det ikke tilstrækkeligt; thi Forslaget bliver der alligevel staaende paa forskellige Steder „Udvalg“, saaledes staar der et Sted: „det Antal Udvalgsmedlemmer“, og noget længere nede staar det: „Udvalgets fulde Medlemsantal“. Altsaa tror jeg, at formelt kan ikke Forslag Nr. 5 vedtages, det er en af Grundene til, at jeg har stillet mit Wændringsforslag, sbin jeg senere skal komme til. Jeg er enig med den erede sidste Taler i det subsidiære Forslag under Nr. 6, forsaavidt det angaar Kommissioner i Genhold til Grundlovens § 46, men ikke naar Taleren er om Statsrevisorer; saalænge disse faktisk vælges i Landstinget ved Flertalsvalg, ellers kunde jeg ogsaa gaa med til det. Men jeg skal for ikke at komme vidtløftigere ind paa mit Underændringsforslag senere, rigtig sige, at det vilde ikke forekomme mig rigtig, om Thinget vilde beslutte, at parlamentariske Kommissioner kunde vælges uden Forholdstalt; thi det er Undersøgelsekommissioner ifølge Grundlovens § 46, Kommissioner, som nedsettes til at undersøge almenvigtige Gjenstande; og det gjælder det om at faae saa altsidigt Bys som muligt. Men selv om det skulde blive forkastet, vil jeg ikke anse Ulykken for saa overmaade stor; thi selv om det ikke staar der, kan man jo i Forslag til